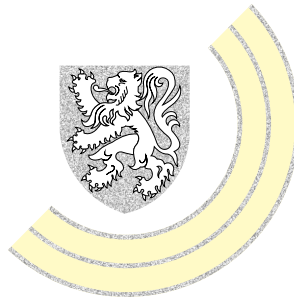

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

2 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de oprichting door de Vlaamse regering van een wielerteam met jonge Vlaamse renners

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het sportinfrastructuurbeleid

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 2 maart 2004

VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de oprichting door de Vlaamse regering van een wielerteam met jonge Vlaamse renners

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sauwens tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de oprichting door de Vlaamse regering van een wielerteam met jonge Vlaamse renners.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, tien jaar geleden heeft de Vlaamse overheid de wielerploeg Vlaanderen – Eddy Merckx opgericht. Aanvankelijk ging dit met heel wat scepsis gepaard. Pas na de prestaties van Tom Steels is het enthousiasme gegroeid.

Het is steeds de bedoeling geweest op deze manier een kweekvijver van Vlaams wielertalent tot stand te brengen. In zijn beleidsbrief 2004 heeft de minister van Sport een pilootproject aangekondigd, met name het oprichten van een Vlaams wielerteam dat door de UCI als een team van categorie 3 zou worden erkend. Deze oprichting zou in samenwerking met de KWB plaatsvinden. Het team zou moeten instaan voor de opleiding en de vorming van jonge piste-, veld- en wegrenners. Om het pilootproject verder in te vullen en uit te werken, zou een convenant met het profteam Vlaanderen – Eddy Merckx worden afgesloten.

Volgens de normen van de UCI en de Belgische wetgeving moet een wielerteam van categorie 3 beschouwd worden als een sportclub waar de oplei-

ding tot elite-wegrenner centraal staat. De betrokken renners krijgen een licentie als amateur en ontvangen geen loon voor hun prestaties. Op 30 november van het jaar voor het inschrijvingsjaar moeten alle administratieve formaliteiten zijn vervuld en moet de KWB de bijdragen hebben ontvangen. De bestaande regelgeving maakt het mogelijk om renners met een proflicentie die aan bepaalde voorwaarden voldoen een halftijds contract met het team aan te bieden.

Ik vraag me af hoe het team Jong Vlaanderen 2016 is georganiseerd. Wie draagt de financiële verantwoordelijkheid ? Wie is er manager ? Wie is er sportdirecteur ? Hoe verloopt de financiering ? Wat is het aandeel van de Vlaamse overheid, van het Bloso, van de administratie Sport en Jeugd en van de VDAB ? Op welke wijze en aan wie betaalt de Vlaamse overheid haar aandeel ? Onder welke voorwaarden wordt de Vlaamse overheidsbijdrage uitbetaald ?

Welke wielerdisciplines komen in het team aan bod ? Welke renners zijn reeds toegetreden ? Valen die renners onder het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar ? Wat is het precieze statuut van de aangesloten renners ? Is reeds een convenant met het team Vlaanderen – Eddy Merckx afgesloten ? Zo ja, wat is de inhoud van dit convenant ? Welke criteria worden bij de samenstelling van het team gehanteerd ? Hoe wordt de begeleiding en de opleiding van de jongeren georganiseerd ? Is de UCI-licentie reeds aangevraagd en toegekend ?

Mijnheer de minister, het ongenoegen in een aantal ploegen is de rechtstreekse aanleiding van deze vraag om uitleg. Deze ploegen verwijten de Vlaamse overheid haar eigen decreet op de niet-betaalde sportbeoefening niet te respecteren. Ze verwijzen in dit verband onder meer naar de transferperiode. We mogen niet vergeten dat deze ploegen het niet makkelijk hebben op de harde sponsormarkt.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer Sauwens willen bedanken voor het stellen van deze vraag om uitleg. We zijn bijna streekgenoten. In de omgeving van Tongeren heb ik soortgelijke bemerkingen gehoord. Heel wat mensen hebben me gevraagd hoe ze dit decreet precies moeten interpreteren. Ik zal deze vraag om uitleg dan ook omstandig beantwoorden, want ik wil verduidelijken hoe de vork precies aan de steel zit.

Aangezien ze over een UCI-licentie beschikt, is de wielploeg in kwestie in feite een profploeg. Er bestaat evenwel ook een gemengde vorm, waar profs en amateurs deel van kunnen uitmaken. Het gaat hier om een echte opleidingsploeg. Op deze manier trachten we een bestaand hiaat op te vullen. De overgang van belofte naar profrenner moet worden versoepeld. De creatie van het team Jong Vlaanderen 2016 wil die nood gedeeltelijk lenigen. Ik zal hier straks nog uitvoeriger op terugkomen. De Vlaamse regering, die deze ploeg ondersteunt, wil een lacune in het wielerbeleid opvullen.

De inrichtende macht is een VZW. De ploeg is actief in het wielrennen op de weg, het pisterijden, het mountainbiken en het veldrijden. Wat het wielrennen op de weg betreft, gaat het vooral om zeer getalenteerde beloftes die nog niet rijp zijn voor een statuut als profrenner. Wat het pisterijden betreft, heeft Vlaanderen steeds een zeer rijke traditie gekend. Voor de komst van nieuw talent, zoals de heren Keisse en Defauw, dreigde die traditie wat verloren te gaan. Wat het mountainbiken betreft, denken we natuurlijk in eerste instantie aan de heren Meirhaeghe en Paulissen.

De Vlaamse Gemeenschap investeert jaarlijks 75.000 euro in dit wielerteam. Het team is totstandgekomen op initiatief van de KWB, die ons in augustus 2003 met een voorstel heeft benaderd. Het is de bedoeling veel aandacht te besteden aan de specifieke opleiding en aan de vorming van renners in de reeds aangehaalde nevendisciplines. Inzake het baanwielrennen kennen België en Vlaanderen een zeer grote traditie. Inzake de nevendisciplines zijn we de jongste jaren wat weggezaakt. Dit multidisciplinaire opleidingsproject wordt vooral in samenwerking met de KWB opgestart. De beloftes in de verschillende disciplines zullen de nodige professionele ondersteuning ontvangen.

Voor het veldrijden zullen de nodige contacten in verband met de aanwerving van een aantal renners na het seizoen worden gelegd. Jong Vlaanderen

2016 wil veldrijders inlijven. Vermits het cyclocrossseizoen nog maar een week geleden ten einde is gelopen, is dit nog niet gebeurd.

Op diverse vlakken gaat het hier om een pilootproject. Ook in andere Europese landen bestaat dit. In Spanje bijvoorbeeld verlenen Baskenland, Murcia en Balearen financiële ondersteuning aan een aantal wielerploegen.

Het betreft een opleidingsproject in verschillende disciplines met een professionele omkadering. Dit heeft ondertussen geleid tot een eerste overwinning. Op 29 februari won Sjef De Wilde, een renner van Jong Vlaanderen 2016, de koers in Brussel.

De inspectie van Financiën heeft een gunstig advies gegeven. Dit is niet onbelangrijk. De normaal voorgeschreven procedures worden nageleefd. De subsidie zal worden uitbetaald in twee schijven. De eerste schijf van 65.000 euro werd uitbetaald na de ondertekening van het besluit. Dit voorschot moet de VZW Jong Vlaanderen 2016 toelaten om de opstartkosten voor de voorbereiding van het wielerseizoen, zoals de aankoop van kleding, fietsen en materiaal, de eventuele bijkomende huur en leasing van volgwagens, de voorstelling van de ploeg en de eerste werkingskosten, bijvoorbeeld medische kosten, verplaatsingskosten, kosten voor bagagemateriaal, prestatievergoedingen, trainingsbijstand en trainingskampen te financieren. Ook de kosten voor de afwerking van het seizoen 2004 horen hierbij.

De tweede schijf van 10.000 euro zal worden uitbetaald in de mate dat de afrekening dit rechtvaardigt, na indiening en goedkeuring van de volgende verantwoordingsstukken : een schuldvordering in drievoud, een ondertekende afrekening van inkomsten en uitgaven en een algemeen werkingsverslag. De verantwoordingsstukken moeten uiterlijk op 30 april 2005 worden ingediend. De afdeling Jeugd en Sport zal de subsidie alleen uitbetalen op verzoek van de verantwoordelijke van de VZW Jong Vlaanderen 2016, en na indiening van de gevraagde verantwoordingsstukken.

Het Jong Vlaanderen 2016-wielerteam heeft de juridische structuur van een VZW. De oprichtingsakte van de VZW vermeldt de naam Sportgroep Jong Vlaanderen 2016. De zetel is gevestigd in de Zuiderlaan 8 te 9000 Gent. De benodigde documenten werden neergelegd op de griffie van de Rechtbank van Koophandel te Gent. De financiële verantwoordelijkheid ligt derhalve bij de VZW Sportgroep Jong Vlaanderen 2016, conform de wet van 27 juni 1921, gewijzigd door de wet van 2 mei 2002

Keulen

betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

De VZW werd opgericht op initiatief van de Wielerbond Vlaanderen. Als manager werd Marcel Vanderslagmolen aangesteld. Hij is een gewezen beroepsrenner en was de vorige seizoenen actief als manager-ploegleider van wielclub Slagino uit Liedekerke. Als ploegleiders werden aangesteld: Andy Missotten, gewezen beroepsrenner en de vorige drie seizoenen actief als ploegleider en secretaris van het jeugdteam van wielclub Sweet Paradise, verbonden aan Quick Step-Davitamon, Roger Loysch, gewezen beroepsrenner met ervaring in de begeleiding van jonge wielrenners, en Rik Sienaert, gewezen adjunct-ploegleider bij het Slagino-team.

Het team wordt gefinancierd via de VZW Jong Vlaanderen 2016 door middel van financiële inbreng van particuliere sponsors, product sponsoring en een uitgebreid wagenpark. Daarenboven is er een financiële inbreng van de Wielerbond Vlaanderen VZW, ter waarde van 60.000 euro. De Wielerbond Vlaanderen zorgt ook voor de opmaak van het trainings- en wedstrijdprogramma 'Topsporers' voor de baan, het veldrijden en het mountainbiken, en voor twee speciaal aangepaste vrachtwagens. De Vlaamse overheid schrijft een subsidie van 75.000 euro in, als bijdrage in de algemene werkings- en programmakosten die inherent zijn aan het opleidingsproject voor het GSIII-wielerteam Jong Vlaanderen 2016. Het totale werkingsbudget bedraagt 225.000 euro. Dit betekent dat ongeveer 90.000 euro door privé-sponsoring wordt verworven, voornamelijk door product sponsoring en de inbreng van wagens.

Het gaat om een multidisciplinair project voor wielrennen op de baan en op de weg, voor veldrijden en voor mountainbiken.

Niet alle renners binnen een GSIII-ploeg hebben hetzelfde statuut. Een GSIII-groep heeft een rechtstreekse aansluiting en vergunning bij de Koninklijke Belgische Wielerbond VZW en de UCI. Afhankelijk van de overeenkomst die werd afgesloten met de renners vallen zij voor de verloning al dan niet onder het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar, zoals geregeld in het decreet van 24 juli 1996.

De keuze van de renners en de ondersteuning is volledig gebeurd door de Wielerbond Vlaanderen. Zij hebben de keuzes voor de personeelspolitiek

gemaakt. In het GSIII-team Jong Vlaanderen 2016 zijn er drie renners die als student deelnemen. Zij studeren nog, maar zijn beloftevolle wielrenners. Zeven renners vallen onder het VDAB-topsportstatuut. Deze renners genieten een erkend opleidingsstatuut. Dit statuut is bedoeld om beloftevolle jongeren via een opleiding de kans te bieden zich te bekwamen tot beroepsrenner. Het is dus een beroepsopleiding.

Het aantal VDAB-topsportstatuten waarin voor wielrennen wordt voorzien, wordt bepaald door de Wielerbond Vlaanderen in overleg met de Vlaamse Wielerschool VZW. Zij maken de selectie van de kandidaten. Het totale contingent kan worden aangesproken door alle goedgestructureerde clubs en door alle renners die sportief-kwalitatief aan de vooropgestelde voorwaarden van de VDAB-normen voldoen. Het aantal opleidingsgerechtigden is noodzakelijkerwijze beperkt, omdat het afhankelijk is van het aantal echt beloftevolle jongeren die zowel sporttechnisch als qua motivatie de bekwaamheden hebben om beroepsrenner te worden, en afhankelijk van het aantal doorstromingsmogelijkheden. Dit houdt een contingentbeperking in.

In de huidige organisatiestructuur van de wielrennerij in Vlaanderen is de Wielerbond Vlaanderen bevoegd en verantwoordelijk voor het jeugdbeleid. Het kader met betrekking tot het VDAB-statuut moet dus door de Wielerbond Vlaanderen worden toegepast en gewaarborgd. Er is een voltijds gesco-statuut met een arbeidsovereenkomst waarbij een loon wordt uitbetaald. Het gaat hierbij om vier renners, waarvan drie met een Bloso-topsportstatuut, namelijk Meirhaeghe, Paulissen en Keisse. Er is eveneens het statuut van halftijdse gesco met een arbeidsovereenkomst waarbij ook een loon wordt uitbetaald. Hier gaat het om zes renners. Het statuut is beperkt. Daarom werd gekozen voor een aantal halftijdse statuten. Zo konden binnen het bestaande budget meer mensen worden aangetrokken. Deze statuten worden ter beschikking gesteld door het kabinet van Teverkstelling.

Voor de betrokken renners ging het niet om een overgang van club naar club binnen de Wielerbond Vlaanderen, maar wel om een overgang van club naar GSIII-team. Daarover bestond voordien onvrede bij de clubs. Het GSIII-team is via de KBWB met de UCI gelinkt. Dit is trouwens ook het geval voor de andere GSI- en GSII-beroepsrenners-teams.

De voltijdse en halftijdse gesco's vallen niet onder het statuut van de niet-professionele sportbeoefe-

Keulen

naar vermits ze worden tewerkgesteld met een loon dat hoger ligt dan het grensbedrag om als 'betaalde sportbeoefenaar' te worden beschouwd. De loongrens bedraagt 7.553 euro bruto.

Voor de andere renners, zoals studenten en degenen met een VDAB-topsportstatuut die wél onder dit grensbedrag van 7.553 euro vallen, werden de transferregelingen aangevraagd of in der minne geregeld in de transferperiode zoals bepaald in de regelgeving van de Wielerbond Vlaanderen VZW en het ministerieel besluit van 5 juni 2003. Het gaat om de periode van 1 oktober tot en met 31 oktober. Voor de overgang van een amateur- naar een profploeg geldt die beperking niet.

Een convenant of doorgroeiovereenkomst werd afgesloten met de GSII-ploeg Vlaanderen-T-Interim-Eddy Merckx. Naar inhoud en draagwijdte wordt tussen beide teams overeengekomen dat de jongeren uit het Jong Vlaanderen 2016-team die met succes hun opleiding in het kader van het GSIII-team vervullen en profrijp worden geacht, prioriteit krijgen bij de aanwerving van renners in het GSII-team.

Bij de samenstelling van het team wordt rekening gehouden met het sportieve potentieel, het karakter en het talent waarover de jonge renners beschikken in hun respectieve wielerdiscipline, de baan, het veldrijden, de mountainbike of de weg. Wegens het specifieke karakter dat eigen is aan het profwielrennen kan een GSIII-ploeg niet enkel uit eerstejaars- of zelfs tweedejaarsbeloften bestaan. Daarom wordt gezorgd voor een gepaste mix tussen jonge opkomende talenten. Er is één wegkapitein, met name Steven De Neef, Belgisch kampioen ploegkoers op de piste. Deze renner heeft ervaring op piste en op de weg, en is een goede mentor voor de jongeren. Op die manier wordt er toch voldoende over gewaakt dat de doelstelling van het project, met name het opleiden van de jeugd en een opstap bieden naar het hogere niveau profwielrennen, wordt bereikt. De renners moeten een definitieve keuze tussen een profloopbaan en een carrière als zuivere amateur maken als ze 23 of uiterlijk 24 jaar zijn. Enkel wegkapitein De Neef valt niet onder die regeling. Hij is 27 jaar. Inherent aan zijn functie is de ervaring. Renners van 21 of 22 jaar hebben die nog niet opgebouwd.

Voor het mountainbiken worden onze twee Vlaamse supertalenten en kandidaat-medaillewinnaars op de Olympische Spelen van Athene aangetrokken, om hun voorbereidingen op de Olympische

Spelen optimaal te laten verlopen. Het betreft Filip Meirhaeghe en Roel Paulissen. Ze krijgen via het GSIII-team en in overleg met de ploegleiding en de sporttechnische coördinator van de Wielerbond Vlaanderen een aangepast internationaal wegprogramma als voorbereiding.

Voor elk van de vermelde disciplines wordt een jaarplanning opgesteld door de leiding van de sportgroep. De planning loopt over 2 maanden. De planning voor de disciplines baan, mountainbiken en veldrijden valt onder de bevoegdheid van de sporttechnisch coördinator van Wielerbond Vlaanderen VZW, die samen met de ploegleider en teammanager een aangepast wegprogramma voor deze disciplines vastlegt zodat deze renners zich via de wegcompetitie optimaal kunnen voorbereiden op de voor hen belangrijke evenementen.

Het programma voor de wegrenners wordt bepaald door de teammanager en de ploegleider. Ze moeten echter wel rekening houden met de eigenheid van elke renner, zoals de specifieke capaciteiten, studieplanning, enzovoort. Bij het opstellen van het jaarprogramma moet dus ook rekening worden gehouden met de planning van de renners van de verschillende disciplines.

De sportleiding zal alle voorzorgen nemen om inbreuken tegen de antidopingwetgeving te voorkomen. Daarom stelt ze onder andere een dossier per renner samen waarin alle betreffende gegevens, zoals over de begeleidende sportarts, huisarts, lijst van afwijkingen, en dergelijke, verzameld staan. Elke renner en personeelslid moet het interne reglement, met daarin een gedrags- en antidopingcharter, dat werd goedgekeurd door de raad van bestuur van de VZW Sportgroep Jong Vlaanderen 2016, ondertekenen. Bij inbreuk op de dopingwetgeving worden ze automatisch ontslagen.

Voor de wetenschappelijke ondersteuning van de trainingen zal een beroep worden gedaan op de sporttechnische staf van de Wielerbond Vlaanderen VZW. Het opstellen en de uitvoering van de trainingen voor de disciplines baan, mountainbiken en veldrijden worden gecoördineerd door de sporttechnisch coördinator van de Wielerbond Vlaanderen VZW. De trainingen voor de renners van de weggroep kunnen op aanvraag worden ondersteund door de sporttechnische staf van de Wielerbond Vlaanderen VZW.

De UCI-licentie werd aangevraagd. De aanvraag is behandeld door het auditbureau dat werd aangesteld door de UCI. De aanvragen moesten uiterlijk

Keulen

op 31 januari binnen zijn. Deze UCI-erkenning is ondertussen verworven.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Graag had ik de tekst ervan gekregen, zodat ik er grondiger kennis van kan nemen. U bevestigt hier dat zowel het overgaan van de renners als het hele opstarten van de ploeg reglementair zijn verlopen. Daarover bestonden twijfels. Dat er bij het opstarten van een belofteploeg wrevel kan ontstaan bij andere ploegen is natuurlijk logisch. Er wordt immers talent verzameld, en die mensen verlaten de ploegen waarbij ze vroeger aangesloten waren. De overgangen moeten echter alleszins reglementair gebeuren.

Dan was er nog een detail. Bij de voorstelling van de ploeg, op 18 februari, werd Toerisme Vlaanderen als een van de hoofdsponsors genoemd, naast Topsport Vlaanderen en Slagino. De renners dragen immers het logo.

Minister Marino Keulen : De ploeg wordt door ons en door de Wielerbond Vlaanderen gesponsord. Ik heb begrepen dat er voor de rest sprake is van een inbreng in natura, dus in de vorm van materiaal. Dat materiaal moet dan breed worden geïnterpreteerd : dat gaat van een park van volgwagens tot de uitrusting van de renners en de fietsen. Er is echter geen financiële inbreng in de wielerploeg door Toerisme Vlaanderen, hoewel dat logo wel op het truitje voorkomt. Eind 2002 heeft de Vlaamse regering beslist dat dit logo voor alle promotionele initiatieven voor Vlaanderen kan worden gebruikt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het sportinfrastructuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sauwens tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het sportinfrastructuurbeleid.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er zijn verschillende elementen die de overheid ter harte moet nemen bij de uitbouw van een degelijk sportbeleid. Infrastructuur is een erg belangrijk element terzake. Sommigen zeggen zelfs dat het zorgen voor een degelijke sportinfrastructuur de enige kerntaak van de overheid op dit vlak zou moeten zijn.

Het decreet inzake de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties legt kwaliteitscriteria op aan de federaties en hun clubs. Ook de Vlaaming stelt steeds hogere eisen op het vlak van een degelijke sportinfrastructuur. Het is duidelijk dat Vlaanderen nood heeft aan meer en betere wedstrijd- en trainingsaccommodaties, die voldoen aan de moderne sporttechnische eisen.

Het regeerakkoord dat bij het begin van deze zittingsperiode werd afgesloten, vraagt aandacht voor het realiseren van kleinschalige sportinfrastructuur om de sportparticipatie, vooral in de verstedelijkte gebieden, te verhogen. In de beleidsnota 1999-2004 zijn het stimuleren van een planmatige aanpak van de infrastructuurinplanting en -uitbouw en een optimaal gebruik van aanwezige sportinfrastructuur de kritische succesfactoren in de uitvoering van het sportbeleid. De beleidsnota maakt gewag van een overconcentratie van infrastructuur van hetzelfde type in sommige gebieden. Aan de andere kant wordt gesteld dat er in Vlaanderen nog witte vlekken zijn, waar geen of onvoldoende sportinfrastructuur aanwezig is. Vanaf het begin werd dan ook gesproken over het creëren van een infrastructuurfonds, enerzijds om subsidies te verstrekken aan gemeenten waar objectief gezien onvoldoende sportinfrastructuur aanwezig is en waar de financiële armslag van de betrokken gemeente beperkt is, en anderzijds om kleinschalige sportinfrastructuur te realiseren.

Mijnheer de minister, in de loop van de zittingsperiode werd dan voorrang gegeven aan de bovenlokale infrastructuur, die op de schaal van Vlaanderen en in de internationale context belangrijk is. Dan denk ik onder meer aan de Topsporthal in Gent en het tenniscentrum in Wilrijk. In mei 2003 lanceerde uw voorganger, minister Vanhengel, zijn sportinfrastructuurplan. Hij stelde dat de overheid een fundamentele rol heeft in de realisatie van infrastructuur voor sportclubs. Hij zou alles in het werk stellen om gemeenten, steden en provincies te steunen in het ontwikkelen van een sportinfrastructuurbeleid. Hij reserveerde binnen de FFEU-kredieten dan ook een bedrag van 7,25 miljoen euro voor sportinfrastructuur van bovenlokaal belang en topsportinfrastructuur. Zo wordt in de

Sauwens

perstekst van mei 2003 gesproken over het bouwen van een squashcentrum in Herentals, over een wildwaterbaan in het Bloso-domein te Hofstade, over een multifunctionele sporthal in Oostende-Mariakerke, ten behoeve van de basketbalploeg Telindus Oostende, over een trampoline- en ritmiekhal in Gent, over de vernieuwbouw van een regionaal atletiekcentrum in Tongeren, over een nieuwe sporthal in Evere en een openluchtwielerpiste in Brugge, over het overdekken van de wielerpiste in de Blaarmeersen, dus het Vlaams Wierlercentrum Eddy Merckx, over de afwerking van het Bloso-centrum in Blankenberge ten behoeve van de gehandicaptensport en over de afwerking van het Sportimonium-museum in Hofstade.

De Vlaamse regering blijkt dit beleid te willen voortzetten. Ze wil een atletiekpiste en een rugbycentrum in de VUB, een topsporthal in Antwerpen, drie bovenlokale sportschuren in Mechelen, een regionale atletiekpiste in Kapellen, een afwerking van de atletiekpiste in Heusden-Zolder en aanpassingswerken aan het circuit van Zolder.

Naar aanleiding van de Staten-Generaal van de sportclubs werd zowel de lokale besturen als de clubs gevraagd naar hun noden en behoeftes op het vlak van infrastructuur. Daarbij is gebleken dat meer dan 1 op 3 Vlaamse gemeenten en steden een gebrek aan sportinfrastructuur hebben. De resultaten van de bevraging van de clubs bevestigen deze stelling. Van de clubs beklagt 38 percent zich over een tekort aan ruimte. Bij de competitiegerichte clubs loopt dat zelfs op tot 45 percent.

Tijdens die Staten-Generaal is nadrukkelijk gevraagd om meer aandacht aan de kleinschalige sportinfrastructuur voor de actieve invulling van de vrije tijd van de niet-georganiseerde sportbeoefenaar te besteden. De jongste jaren wordt de sportsector steeds meer met reglementen inzake de ruimtelijke ordening, de stedenbouw, het leefmilieu, de natuurbescherming en de veiligheid geconfronteerd. De hoge kosten hypothekeren de verdere uitbouw van de sportinfrastructuur en van een sportbeleid voor allen. Aangezien de ruimtebalans niet in voldoende oppervlakte voor sportaccommodaties voorziet, dreigt de uitvoering van het RSV de uitbouw van een doeltreffend sportbeleid te hinderen.

In de periode 2000-2003 blijken niet minder dan 164 openluchtsporthallen te zijn verdwenen. Ik veronderstel dat de meeste van deze terreinen zonevreemd waren. Hoewel zwemmen in de eind-

termen van het secundair onderwijs is opgenomen, is het niet zeker dat iedereen die eindtermen zal kunnen halen. Uit een recente schriftelijke rondvraag is immers gebleken dat het aantal overdekte zwembaden met bijna 10 percent is teruggelopen. In 2000 waren er nog 307 overdekte zwembaden. In 2003 waren het er nog slechts 281. De uitvoering van het zogenaamde Legionella-besluit vergt een bijzonder grote financiële inspanning van de uitbaters van de sportinrichtingen. Dit zal meer dan waarschijnlijk tot nog meer sluitingen leiden. Momenteel is niet in substantiële tegemoetkomingen voorzien voor de investeringen die de exploitanten zich moeten getroosten.

Vlaanderen staat voor een enorme uitdaging. Op het ogenblik dat de sportinfrastructuur, omwille van een aantal factoren, onder grote druk staat, beschikt het niet over een reglement of over de nodige budgetten om te kunnen ingrijpen. Volgens het Vlaams regeerakkoord is dit nochtans nodig.

Mijnheer de minister, wat is nu eigenlijk de stand van zaken ? We weten allemaal dat er een groot verschil is tussen het aankondigen en het realiseren van een mooi initiatief. Hoe zit het met de verschillende projecten die voormalig minister Vanhengel en uzelf hebben aangekondigd ? Waarom hebt u niet meer inspanningen voor de kleinschalige sportinfrastructuur geleverd ? Welke inspanningen wil de Vlaamse regering nog leveren om het verdwijnen van zwembaden en openluchtsporthallen tegen te gaan ? Is hierover al overleg met de steden en de gemeenten gepleegd ? Ik denk hierbij vooral aan de streken die het meest met een tekort aan zalen, pleinen en zwembaden kampen. Wat zijn eventueel de resultaten van dit overleg ? Is reeds overleg gepleegd met de afdelingen Ruimtelijke Ordening, Algemeen Milieu- en Natuurbeleid en Bos en Groen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met het Bloso en met de betrokken sportactoren ?

Bij het opstellen van het RSV is te weinig rekening gehouden met de ruimtelijke behoeften van de sport- en recreatiesectoren. Zal dit euvel nog tijdens de huidige legislatuur worden verholpen ?

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, dit probleem is momenteel een hot item. De heer Sauwens kent de geschiedenis van de sector zeer goed. Hij is hier destijds in een andere hoedanigheid zelf mee geconfronteerd. Alvorens de gestelde vragen in detail te beantwoorden, zal ik de situatie even in een notendop schetsen.

Keulen

Op een bepaald ogenblik heeft een passage in het Vlaams regeerakkoord tot het kerntakendebat geleid. Dit debat is opgestart om duidelijk te bepalen welke overheid welke verantwoordelijkheden draagt en wat iedereen van deze overheden mag verwachten. Tijdens het kerntakendebat zijn een aantal keuzes gemaakt. Zo staat de Vlaamse overheid in voor de bovenlokale infrastructuur. Deze infrastructuur moet een grotere uitstraling hebben en moet grote en internationale competities kunnen herbergen.

De Staten-Generaal heeft deze lijn aangehouden. Ik heb de vergaderingen van de Staten-Generaal persoonlijk volledig bijgewoond. De betrokkenen hebben de filosofie van het kerntakendebat gevolgd en vinden dat de Vlaamse overheid haar nek moet uitsteken en haar verantwoordelijkheden inzake sportinfrastructuur moet opnemen. De Staten-Generaal heeft tevens voor een gelaagde aanpak gekozen : de steden en gemeenten moeten voor de lokale infrastructuur instaan, de provinciebesturen moeten voor de provinciale infrastructuur instaan en de Vlaamse overheid moet voor de bovenlokale, voor grote en internationale competities geschikte infrastructuur instaan.

Tot in het begin van de jaren negentig beschikte Vlaanderen over een soort sportinfrastructuurfonds. De investeringen in de culturele sector waren hier ook bij betrokken. Als kabinetsmedewerker was ik zeer vertrouwd met dit systeem. Op een bepaald ogenblik werd ervoor gekozen die middelen naar het gemeentelijk niveau over te hevelen. In eerste instantie zijn deze middelen in een investeringsfonds ondergebracht, en later zijn ze in het Gemeentefonds geïntegreerd. Deze overdracht van middelen beantwoordt aan de geest van de wet. Bovendien kan de subsidiariteit en de gemeentelijke autonomie op deze manier een maximale rol spelen. De lokale verantwoordelijken, de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de sportraad en dergelijke moeten hun eigen keuzes maken.

Het klopt dat deze werkwijze de zogenaamde zachte sectoren, waaronder sport en cultuur, onder druk plaatst. Momenteel worden de middelen van het Gemeentefonds vaak in de zogenaamde harde sectoren, zoals de wegeninfrastructuur en de rioleeringen, geïnvesteerd.

Mijnheer Sauwens, wat het FFEU 2003 betreft, kan ik u melden dat alle door u aangehaalde projecten zijn weerhouden. Alle projecten zijn in het FFEU

of in de begroting Jeugd en Sport opgenomen. Geen enkel project is geschrapt.

Ik zal even opsommen welke projecten in het FFEU 2003 zijn opgenomen en in welke fase de verschillende dossiers zich bevinden. Wat de bouw van een atletiekcentrum in Zuid-Limburg betreft, wordt het aanbestedingsdossier voorbereid. Wat de bouw van een sportcomplex in Noord-Brussel betreft, bevindt het dossier zich in de fase van de voorstudie. Wat de bouw van een topsporttrampolinehal in Gent betreft, bevindt het dossier zich eveneens in de fase van de voorstudie. Wat de bouw van de basketbaltempel Searena in Oostende betreft, bevindt het dossier zich tevens in de fase van de voorstudie. Wat de overdekking van het wielertreiningscentrum Eddy Merckx te Gent betreft, wordt het aanbestedingsdossier momenteel voorbereid. Wat de bouw van een gehandicapten-sportcentrum te Blankenberge betreft, bevindt het dossier zich momenteel eveneens in een voorbereidende fase. Wat de bouw van een topsporthal in Antwerpen betreft, bevindt het dossier zich nog in de fase van de voorstudie.

De andere projecten zijn in de begroting Jeugd en Sport opgenomen. Hierover zijn trouwens al veel schriftelijke vragen gesteld. Ik zal de leden van deze commissie een overzicht met alle bedragen bezorgen. De Vlaamse overheid ontvangt heel wat aanvragen om de infrastructuur van bovenlokaal belang en de topsportinfrastructuur te ondersteunen.

Ik heb de infrastructuurvoorstellen voor 2004 in mijn beleidsbrief opgenomen. Deze voorstellen zijn indicatief en nog niet definitief. Ze geven enkel aan in welke richting we willen gaan. De FFEU-kredieten voor 2004 liggen nog niet helemaal vast. Deze kredieten zullen uiteraard in grote mate bepalen welke projecten we precies zullen kunnen realiseren.

Ik heb het daarnet al over het kerntakendebat gehad. Tijdens dit debat hebben we voor een duidelijk afgelijnde en gelaagde werking gekozen. Elk bestuursniveau moet een aantal verantwoordelijkheden dragen en hiervoor de nodige middelen investeren of vrijmaken. Deze keuze sluit aan bij de filosofie die door de Staten-Generaal is gehanteerd.

De sportclubs vragen de verschillende overheden, de Vlaamse Gemeenschap, de provinciebesturen en de steden en gemeenten, om in meer middelen te voorzien voor het bouwen en het renoveren van sportinfrastructuur. Elk bestuursniveau moet zijn

Keulen

verantwoordelijkheden opnemen. De lokale overheden moeten voor de basisinfrastructuur zorgen. De bovenlokale overheden moeten voor de bovenlokale en de Vlaamse infrastructuur instaan. De aanwending van deze middelen moet planmatig gebeuren, op basis van reële noden en behoeften, met ook aandacht voor de minder populaire sporten.

Het Bloso heeft een inventaris gemaakt van de sportaccommodaties in Vlaanderen die voor een ruim publiek toegankelijk zijn. Deze inventaris bevat informatie over meer dan 18.000 sportaccommodaties. De tweejaarlijkse actualisering gebeurt met medewerking van de lokale besturen, want de gemeentelijke sportdiensten zijn het best op de hoogte van het lokaal sportgebeuren en van de gewijzigde sportaccommodaties in hun gemeente of stad. Omdat deze enquête niet overal even zorgvuldig wordt beantwoord, worden ook andere sportstructuren, zoals de sportfederaties en de sportraden, geraadpleegd, om de door de gemeenten ingevulde enquête aan te vullen of te verfijnen. Het is een belangrijke taak voor Vlaanderen om de pijnpunten in kaart te brengen.

Inzake de traditionele openluchtportvelden, waartoe ook de zogenaamde kleinschalige sportinfrastructuur behoort, kan algemeen worden gesteld dat de grootste problemen in Vlaanderen zich niet voordoen op het vlak van de kwantiteit, maar veel eerder liggen op het kwalitatieve vlak, het gebruik van de openluchtportterreinen en de zonevremde inplantingen. Het heeft soms ook te maken met de afwezigheid van verlichting, waardoor het gebruik van de terreinen beperkt wordt tot de daguren.

In Vlaanderen zijn er ruim 11.200 openluchtportvelden. Hiervan worden meer dan 8.200 velden gebruikt voor één enkele sporttak. 1.100 terreinen worden voor meerdere sporten gebruikt. Voor de beoefening van minder traditionele sporten of sportieve vrijetijdsactiviteiten staan bijna 1.900 'bijzondere' openluchtportvelden ter beschikking.

Met uitzondering van de woonkernen en woonwijken met hoge bevolkingsconcentraties, blijken er in Vlaanderen vrij veel openluchtportvelden te zijn. Als maatstaf voor de kwaliteit van de openluchtportvelden wordt gekeken naar de aanwezigheid van kleedkamers en verlichting, en de aard van de toplaag. Minder dan 50 percent van de openluchtportvelden bezit kleedkamers. 31 percent van de bestaande openluchtportvelden beschikt over verlichting die de organisatie van trainingen 's avonds mogelijk maakt. Op 25,3 percent van de openlucht-

sportterreinen is de verlichtingsinstallatie dusdanig dat er 's avonds ook wedstrijden kunnen worden gespeeld. 40 percent van de terreinen zijn grasvelden, 20 percent hebben een halfverharde gravel toplaag, 30 percent bestaat uit een gewone verharding zoals beton, asfalt of stenen en 10 percent heeft een kunststoftoplaag. Bovendien blijkt uit ervaring dat zeer veel grasvelden nauwelijks gedraïneerd zijn.

In verband met het gebruik van de openluchtportvelden wordt vastgesteld dat sportterreinen van onderwijsinstellingen overwegend alleen worden gebruikt door scholen en dat specifieke privé-sportvelden overwegend alleen worden gebruikt door die bepaalde clubs. Als redenen voor dit geïsoleerd gebruik kan worden gewezen op de ongunstige ligging voor de naschoolse gebruikers van de openluchtportinfrastructuur van scholen, het gebrek aan verlichting van de schoolse openluchtportterreinen, het risico op te groot gebruik en de toezichtsproblematiek.

Alhoewel informatie omtrent de stedenbouwkundige situering van openluchtportvelden niet beschikbaar is via de Bloso-inventarisatie, blijkt uit Bloso-ervaring en informatie van de provinciebesturen dat in sommige regio's tussen 15 en 35 percent van alle openluchtportterreinen zonevremd zijn.

Vooraf in grotere woonkernen in Vlaanderen is er nog nood aan nieuwe kleinschalige openluchtportinfrastructuur. De conceptbepaling en de inplanting hiervan gebeuren best op een weloverwogen wijze, teneinde een zo optimaal mogelijk gebruik en toezicht te waarborgen. Het Bloso treedt desgevraagd adviserend op, zoals de conclusie van het kerntakendebat bepaalt. Het is evenwel duidelijk dat de grootste behoeften inzake openluchtportvelden zich voordoen op het vlak van de kwaliteit en een ruimer gebruik.

De impact van de lokale besturen is overduidelijk. In het verleden werden heel wat inspanningen geleverd om de sportinfrastructuur in scholen open te stellen voor sportclubs en individuele sportbeoefenaars, bijvoorbeeld door het ter beschikking stellen van zaalwachters voor de lokale besturen. Dit initiatief werd zelfs tijdens deze legislatuur genomen.

Gelet op de eventuele inbreng van sportclubs bij kwalitatieve renovaties, kunnen bovendien PPS-constructies gestimuleerd worden. Dit is bijvoorbeeld gebeurd voor het zwembad Pelt in Overpelt. Voor Pelt, op de grens tussen Overpelt en Neer-

Keulen

pelt, was er een inbreng van de privé-sector en van beide gemeentebesturen.

Voor de zonevreemde inplanting van sportaccommodaties zijn oplossingen mogelijk via de opmaak van een BPA of een ruimtelijk uitvoeringsplan, waarvoor het gemeentebestuur bevoegd is.

Via het Ondersteuningscentrum Geografisch Informatiesysteem wordt de sportinfrastructuur nauwgezet in kaart gebracht, zowel het aantal terreinen als de ruimtebestemming. Dit zorgt voor een betere inschatting voor de ruimtebalans. Ik blijf vragen om voor de sportsector in meer recreatiegebied te voorzien in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. We hebben het RSV geërfd van de vorige legislatuur. Ik pleeg systematisch overleg met minister Van Mechelen, die de sport een goed hart toedraagt, en ook met voormalig minister Sannen kon ik goed opschieten. Met minister Tavernier moet ik nog contact opnemen om voor de sport een aantal zaken te realiseren. Een recreatiegebied moeten we niet alleen bestemmen voor sport, maar ook delen voor toerisme. Er staan dus heel wat wachtenden in de rij om initiatieven te ontplooiën in die gebieden.

Voor de permanente terreinen voor motorcross is de provincie Limburg in orde en heeft de provincie Antwerpen voorstellen ingediend. Die worden op maandag 8 maart 2004 besproken door de interdepartementale overleggroep.

Op 19 december 2002 werd, in opdracht van de toenmalige Vlaamse minister van Sport, op het Bloso een eerste vergadering belegd voor 14 sportfederaties – onderverdeeld in luchtsporten, watersporten, golf, paardrijden en kleiduivenschietsport – die door de aard van hun sportbeoefening geconfronteerd worden met problemen inzake ruimtelijke ordening, leefmilieu en natuurbehoud.

Het occasioneel organiseren van sportactiviteiten zoals motorcross, paardrijden en mountainbiken wordt, als gevolg van het arrest van de Raad van State over de toepassing van de omzendbrief RO 99/01 van 2 maart 1999 van minister Van Mechelen, naar een hoger wetgevend echelon gebracht.

Op dinsdag 27 januari 2004 heb ik overleg gepleegd met de toenmalige minister van Leefmilieu over een aantal Vlaamse-aanpassingen. Het ging over de aanpassing aan de organisatorische noden van de sector van de sectorale geluidsnormen voor omlopen voor voertuigen, met name de gebruiks-

uren tijdens het weekend. Ook het beperken van het organiseren van wedstrijden op tijdelijke of occasionele omlopen tot de door Bloso erkende sportfederaties kwam ter sprake. Het kleiduivenschietsport, een Olympische sport, heeft op dit moment nog drie schietstanden die reglementair zijn. Dit is natuurlijk een onhoudbare situatie, niet alleen voor de sportsector, maar ook voor de mensen van de ordediensten die daar hun schietoefeningen organiseren. Hiervoor zijn belangrijke aanpassingen aan de onhoudbare geluidsnormen nodig. Voormalig minister Sannen wou een aantal tegemoetkomingen doen.

De behoeftestudie over de golfsport is afgerond. Die wordt nu met minister Van Mechelen besproken, om te bekijken wat dit betekent voor de ruimtebalans.

Mijnheer Sauwens, in tegenstelling tot wat u beweert, zijn er in Vlaanderen nauwelijks 'sportinfrastructuurarme gebieden'. Er zijn wel regio's met bijvoorbeeld een duidelijk tekort aan sporthallen. Dit is onder meer het geval voor het Pajottenland, het zuiden van Oost-Vlaanderen en de regio Antwerpen. Het is evenwel opvallend dat in sommige van deze regio's deze uitgesproken tekorten worden gecompenseerd door de overduidelijke aanwezigheid van sportlokalen, zoals in Antwerpen en de streek rond Aalst en Geraardsbergen, of van openluchtsportvelden, zoals in de regio Oudenaarde.

Via informatievergaderingen, zoals de 'schepeninformatie', en besprekingen tussen gemeentebesturen en provinciale Bloso-inspecteurs en -consulenten, wordt getracht de gemeentebesturen te sensibiliseren voor de realisatie of renovatie van de noodzakelijke sportaccommodaties. Soms wordt ook met een delegatie van een gemeentebestuur een bezoek georganiseerd aan één of meerdere sportvoorzieningen waarvoor belangstelling bestaat. De bedoeling is die mensen te sensibiliseren. We trachten het vuur te doen overslaan.

De reële impact van dergelijke sensibiliseringsinitiatieven op de uiteindelijke realisatie van sportinfrastructuur is zeer verscheiden. Ik kan hierover geen concrete cijfers geven. In het algemeen is het wel zo dat dergelijke contacten door de gemeenten erg op prijs worden gesteld. Gelet op de autonomie van de lokale besturen, moeten ze wel zelf de prioriteiten bepalen inzake de noodzakelijke investeringen.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Als ik het goed heb begrepen, lopen de projecten die ik in de vraag heb opgesomd, dus door ? Bij die dossiers treedt de Vlaamse Gemeenschap niet op als bouwheer. Ze geeft wel toelagen aan initiatieven van gemeentebesturen, steden, privé-instanties of federaties. We treden dus niet zelf op als bouwheer ?

Minister Marino Keulen : Het is wel iets genuanceerder dan dat. Voor sommige dossiers is het Bloso de bouwheer, voor andere de gemeente of een andere instelling.

De heer Johan Sauwens : Ik herinner me dat het Bloso enkele jaren geleden wat infrastructuur aan het afstoten was.

Minister Marino Keulen : Het gaat hierbij om de FFEU-gelden. Die hebben niets te maken met de infrastructuur, wel met de sportcentra. Ik denk daarbij aan de oude Bloso-domeinen.

De heer Johan Sauwens : In uw antwoord wordt dus per project weergegeven wie de initiatiefnemer is ?

Minister Marino Keulen : Wat Tongeren betreft, is de stad de initiatiefnemer en het Bloso de bouwheer.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat er een studie is van het Bloso in verband met de infrastructuur. Kunt u die ter beschikking stellen van het parlement ? Ik zou ook willen weten op basis van welke parameters wordt beslist al dan niet een initiatief te nemen. Een aantal kleinere gemeentes heeft vragen over de criteria. Ze hebben het financieel allemaal moeilijk. Als het Bloso als bouwheer optreedt, welke criteria worden dan gehanteerd ?

Minister Marino Keulen : Zuid-Limburg is een zeer specifiek geval. De reden waarom het Bloso daar als bouwheer optreedt, is de expertise die ze heeft opgebouwd. Ze heeft een aantal plannen klaar en heeft mogelijkheden om snel te werk te gaan. De stad heeft die mogelijkheden niet. Als die zaken niet via het Bloso werden gedaan, zouden we heel wat geld moeten steken in het aanstellen van experts, consultants, enzovoort. Het gaat om investeringen met een bovenlokale uitstraling.

De heer Johan Sauwens : Dat is ook mijn bekommernis. U verwijst – terecht – naar het Investeringsfonds, waardoor de gemeenten zelf hun prioriteiten konden bepalen. In het begin van de jaren negentig werden alle middelen samengebracht.

Uiteindelijk werden ze geïntegreerd in het Gemeentefonds, waardoor de gemeenten een heel grote autonomie hebben gekregen.

Ik heb het gehad over de problematiek van de zwembaden. Daar treedt Vlaanderen op een of andere manier terug in de plaats van de gemeenten, subsidieert ze rechtstreeks of treedt ze zelf op als bouwheer, al dan niet via het Bloso. De vraag gaat dan over de billijke verdeling van de middelen en keuze van de projecten. Welke parameters worden daarvoor gebruikt ? Ik kan niet aannemen dat dit gebeurt op basis van de woonplaats van de federale ministers.

Minister Marino Keulen : Als dat de invalshoek is, dan zitten we strop.

Het is in elk geval zo dat deze regering opnieuw investeert in sportinfrastructuur. Dat blijft een grote verdienste. Er wordt opnieuw geld vrijgemaakt voor initiatieven die zich buiten het loutere Bloso-beheer of de Bloso-structuur situeren. Er wordt geïnvesteerd in sportinfrastructuur met een bovenlokale uitstraling en die geschikt is om grote competities te ontvangen, of er wordt geld gestoken in zaken die de mogelijkheden van een stad of gemeente overstijgen of in disciplines, zoals het baanwielrennen, waarvoor het draagvlak in een stad of gemeente onvoldoende groot is. Dat gebeurt nu. Dit is een onloochenbaar politiek feit. Die investeringen zijn een pluspunt, zeker ten opzichte van de vorige legislatuur.

Bovendien investeren we in kwaliteit en in duurzame infrastructuur. Ze maken een kwaliteitsvolle sportbeoefening in die disciplines mogelijk. Er wordt gestreefd naar een verdelende rechtvaardigheid, waarbij alle regio's aan bod komen. Gent wordt de wielersstad bij uitstek in Vlaanderen. Ze heeft nu eenmaal de beschikking over de accommodatie. Er zijn daar nog andere zaken mogelijk.

Mijnheer Sauwens, dat zijn toch pluspunten ! We moeten dat sportief durven toegeven. Die realisaties bestonden vroeger niet.

Ik heb er geen enkele moeite mee om u tekst en uitleg te geven en aan te geven wie waar bouwheer is of wat de argumentatie is. U hebt het volste recht me die vragen te stellen. Ik zal u de informatie ter beschikking stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14 uur.*
